

YKSINÄINEN SAARNIPUU

**1. On keskellä meren selkää
luoto armoilla aallokon.
Sinne lintukin pesiä pelkää,
tyrsky lyö yli kallion.
Miten sattuikaan sinne juurtumaan
yksinäinen saarnipuu,
paikkaan sellaiseen, johon kyennyt ei
elollinen mikään muu.
Miten sattuikaan sinne juurtumaan
yksinäinen saarnipuu.
--- Yksinäinen saarnipuu.**

**2. Vaan jostakin tuuli tuonut
saarnen siemenen sinne on.
Miksi luonto lie oikkunsa luonut
pälle laakean kallion?
Se on kasvumaa, johon istuttaa
ihminen ei mitään vois.
Kukaan siksi ei arvaa kitkemäänsäkään
mennä sieltä mitään pois.**

**3. Kun siemenen tuuli kantoi,
otti pienen, mut vahvimman.
Kasvupaikan tuon karuimman antoi,
koska puun uskoi juurtuvan.
Luojan tehtävää täyttää tärkeimpää
yksinäinen saarnipuu.
Oottaa hetkeä, jolloin rantalehdot
kuolemasta havahtuu.**

**Kunhan luodon luo tuuli tiedon tuo,
täyttymys tää tapahtuu;
Silloin matkaan sen antaa siemenen
tuo yksinäinen saarnipuu.**